

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.764 van 17 februari 1999
in de zaak A. 80.472/VII-17.170.**

In zake : XXX,
wonende te XXX,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 29 september 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 17 juli 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende verwerping van een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf op grond van buitengewone omstandigheden, zoals bepaald door artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, beslissing die aan verzoekster werd betekend op 31 juli 1998;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1998 waarbij aan verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DESSY, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 16 april 1993 en heeft zich op 23 april 1993 vluchteling verklaard.

1.2. De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken nam op 19 augustus 1993 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besliste op 26 mei 1994, ingevolge het door verzoekster ingesteld dringend beroep, dat verder onderzoek noodzakelijk was. Op 15 mei 1995 weigerde de Commissaris-generaal verzoekster te erkennen in de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. Betrokkene diende op 1 januari 1996 een verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing in bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Deze weigerde haar op 4 april 1996 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Op 5 juni 1996 werd in naam van verzoekster een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State tegen deze beslissing. De zaak is bekend onder nr. G/A 69.279/XI-1.109. en is nog hangende.

1.6. De verzoekende partij verzocht bij brief van 18 december 1996, gericht aan de burgemeester van de stad Antwerpen, om een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9, derde lid, van voornoemde wet van 15 december 1980. In deze brief wordt onder meer het volgende gesteld :

"In 1994, d.i. een jaar na haar aankomst in België, heeft Mevrouw XXX vernomen dat zij besmet is met het HIV virus (aids) (stuk 7).

Sinds 26 maanden is zij ook betrokken bij een studie (R031-8959) waarbij zij een tritherapie ter beschikking heeft. Zij kreeg(t) drie medicijnen nl. AZT, 3TC en Saquinavir. Dit laatste medicijn is een aidsremmer van de nieuwe generatie die in XXX niet voor handen is. Zonder deze aidsremmer zal haar fysieke toestand in zeer korte termijn snel achteruit gaan (stuk 7).

Dr. H. DE VUYST, verantwoordelijke voor de wetenschappelijke studie voor de ontwikkeling van een nieuwe medicatie om het HIV virus te remmen schrijft het volgende (stuk 8) :

'Mevrouw XXX is reeds geruime tijd bij mij in behandeling wegens de HIV aandoening. Dit is een tot nog toe (een) ongeneeslijke chronische aandoening die regelmatige geneeskundige oppuntstelling vereist. Zij

krijgt een medicamenteuze behandeling die het HIV virus afremt. Voor het ogenblik reageert zij ook gunstig op haar therapie. Zij heeft deze behandeling zeker nodig want haar immunologische weerstand is reeds sterk gedaald. Deze gespecialiseerde zorg is niet voorhanden in haar moederland. Dit is zo voor wat betreft het volgen van de ziekte-toestand, het is nog meer het geval voor behandelingsmogelijkheden. Virusremmende medicatie of aangepaste antibiotica zijn niet beschikbaar of te duur. Zij neemt ook deel aan een wetenschappelijke studie voor de ontwikkeling van een nieuwe medicatie om het HIV virus te remmen. Dit gaat door op ons instituut. Haar uitwijzing zou een verlies betekenen voor het onderzoek. Vanuit dit standpunt acht ik het humanitair onverantwoord deze Dame terug te sturen naar haar land van afkomst, en wil ik U ten sterkte (lees : ten zeerste) verzoeken deze aspecten mee in aanmerking te nemen om haar vooralsnog in België te laten verblijven'.

In 1994, in België, heeft Mevrouw XXX vernomen dat zij geïnfecteerd was door het HIV/aidsvirus. Deze ziekte kent een fatale afloop. Dr. VUYST stelt dat nu de immunologische weerstand van mijn cliënte reeds sterk gedaald is.

Mevrouw XXX kan hier de onontbeerlijke behandeling ontvangen. Deze behandeling is onontbeerlijk om de fatale gevolgen ervan te kunnen remmen.

Mevrouw XXX neemt ook deel aan een wetenschappelijke studie voor de ontwikkeling van nieuwe medicatie om het HIV virus te remmen. Dit onderzoek heeft tot doel de medicatie te kunnen ontwikkelen om de huidige of toekomstige ziekten doeltreffend te kunnen behandelen.

Indien Mevrouw XXX terug naar XXX moet gaan, zal zij in ieder geval de virusremmende medicatie of aangepast(e) antibiotica niet kunnen nemen en/of niet kunnen betalen.

Bovendien een terugkeer naar XXX is voor haar levensgevaarlijk gezien haar man reeds vermoord werd door agenten van de XXX regering wegens zijn politieke engagement in de oppositie. Hetzelfde lot wacht voor Mevrouw in haar vaderland".

1.7. Bij brief van 17 juli 1998 werd aan de burgemeester van de stad Antwerpen medegedeeld dat dit verzoek tot regularisatie als volgt werd verworpen :

"(...).

Reden(en) :

Dat betrokkene geen uitzonderlijke redenen aanhaalt waarom haar aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf gegrond zou kunnen zijn. Dat het feit dat betrokkene in medische behandeling is en dat zij participeert in een wetenschappelijk onderzoek is op zich geen voldoende reden om een regularisatie in toepassing van art. 9 § 3 te verantwoorden.

Dat ook de problemen die zij heeft gehad in haar land op zich geen reden zijn om een regularisatie te verantwoorden, deze werden immers reeds in het kader van de asielpprocedure onderzocht door de daartoe bevoegde organen en werden als dusdanig afgewezen. Dat betrokkene wist dat zij bij een negatieve eindbeslissing het land zou dien(en) te verlaten.

Dat het bevel om het grondgebied te verlaten echter om de hoger vermelde redenen wel kan verlengd worden indien betrokkene de haar voorgeschreven behandeling strikt blijft volgen.

Tevens dient hem (lees : haar) een afschrift van deze brief overhandigd te worden nadat hij (lees : zij) voor kennisname heeft getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd.

(...)"

1.8. Het daaruit voortvloeiende bevel om het grondgebied te verlaten werd verlengd tot en met 31 juli 1999.

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de verzoekende partij een eerste middel afleidt uit de schending van de motive-

ringsplicht zoals voorzien door de wet van 29 juli 1991, doordat de bestreden beslissing de aanvraag van verzoekster ontvankelijk heeft verklaard doch ongegrond, terwijl de uitzonderlijke redenen waarom verzoekster om een verblijfstitel verzoekt, werden uiteengezet in haar verzoekschrift van 18 december 1996 en deze buitengewone omstandigheden dezelfde zijn als die, die verzoekster verhinderen een verblijfstitel vanuit XXX aan te vragen namelijk :

- "- haar zware HIV-infectie;
- een sterke daling van haar immunologische weerstand toen zij haar aanvraag inleidde, zoals bevestigd door Dr. H. DE VUYST in zijn schrijven d.d. 4 november 1996, gevoegd als bijlage van het verzoekschrift d.d. 18 december 1996;
- de huidig doeltreffende medische behandeling aangeboden door het Instituut voor Tropische Geneeskunde; door het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen wordt de vlugge groei van de ziekte momenteel geremd.
- het niet bestaan en/of de hoge prijs van virusremmende medicatie of aangepaste medicatie in XXX;
- ten overbodigen titel, werd verwezen in haar verzoekschrift d.d. 18 december 1996 naar het gevaar gelopen door verzoekster indien zij in 1996 naar (haar) vaderland moest teruggaan en dit ten gevolge van haar politiek engagement";

Overwegende dat de bestreden beslissing overweegt :

"het feit dat betrokkene in medische behandeling is en dat zij participeert in een wetenschappelijk onderzoek is op zich geen voldoende reden om een regularisatie in toepassing van artikel 9 § 3 te verantwoorden.

Dat ook de problemen die zij heeft gehad in haar land op zich geen redenen zijn om een regularisatie te verantwoorden (...);

2.1.1.1. Overwegende dat op het eerste gezicht de bestreden beslissing de argumenten van de verzoekende partij, om haar aanvraag te rechtvaardigen, niet beantwoordt en evenmin in haar overwegingen de feitelijk

vaststaande gegevens betreft, met name de onmogelijkheid om op dit ogenblik in XXX de nodige medicatie aan te schaffen, wanneer iemand niet over voldoende inkomsten beschikt; dat voorts de bestreden beslissing geen verwijzing inhoudt naar de erge fysische toestand waarin verzoekster zich bevond in december 1996; dat tenslotte de huidige betere fysische toestand van verzoekster het gevolg schijnt te zijn van een adequate behandeling, onder meer door het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen;

2.1.1.2. Overwegende dat het eerste middel ernstig is;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, § 2, betreft, de verzoekende partij onder meer het volgende betoogt :

"Indien verzoekster haar bevel niet ziet verlengen zal zij naar XXX moeten terugkeren waar zij :

- slechtere hygiënische condities zal vinden;
- geen adequaat logement zal hebben;
- bovendien haar medische behandeling niet zal kunnen verderzetten, zoals bevestigd door Dr. DE VUYST in zijn attesten van 28 december 1995 en 8 september 1998 waarin hij duidelijk stelt dat de nodige medicatie in XXX niet te vinden is;

De verlening (verlenging) van haar bevel is een mogelijkheid aangeboden aan verweerster. Dergelijke maatregel is voor verweerster niet dwingend gezien geen administratieve beslissing wordt genomen; de effecten van het bevel blijven bestaan, maar de datum van vertrek verandert.

Verzoekster geniet geen enkele zekerheid betreffende haar verblijf in België. Integendeel, brengt een illegaal verblijf veel praktische problemen met zich mee o.a. inzake legaal te mogen werken, contacten met de verschillende administraties (zoals blijkt uit stuk 19, wil de dienst Bevolking van de gemeente Borgerhout geen attest van woonst aan verzoekster leveren omdat dergelijk document niet mag verstrekt worden na betekening van een bevel)";

Overwegende dat een dergelijk nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

3. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden, opgenomen in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat er bijgevolg aanleiding is om de bestreden beslissing te schorsen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 17 juli 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende verwerping van een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf op grond van buitengewone omstandigheden, zoals bepaald door artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.